

TORONYIRÁNY

XV. 42.

2021. október 17.

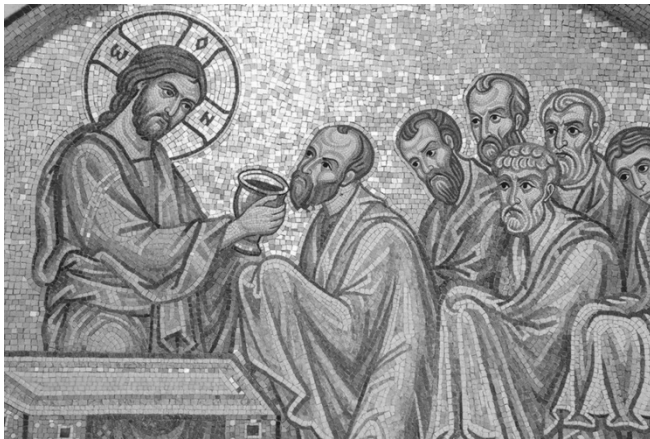
SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 29. vasárnap

A missziók vasárnapja

Október 18. Szent Lukács evangélista

Október 23. Kapisztrán Szent János áldozópap

Az apostolok nyilvánvalóan azt nem tudták megérteni, hogyan valósulhat meg a Messiás uralkodása és dicsősége éppen a halálban és a teljes kifosztottságban. Jézus ezért többször is szóbeli tanítást mondott nekik a szolgálatról, és saját magáról mindig úgy beszélt, mint aki szolgaként van közöttünk (Lk 22,27). És ezt a tanítást életének teljes odaadásával igazolta, s ennek a szolgáltatnak számtalan jelét és példáját adta életében, mint például az utolsó vacsorán, amikor megmosta tanítványainak a lábát (Jn 13,2, 2-15), ezzel a szándékkal: „Példát adtam, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg” (Jn 13,15). Jézus egyetlen mondatban kétszer is említi a „szolga” szót: „Ha valaki közületek ki akar tűnni, legyen a szolgátok, és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgálója.” (Mk 10,44-45.) A görög eredetiben az első „szolga” szó „diákonosz”, ami asztalszolgát (házi szolgát) jelent, másodszer azonban „dúlosz”, ami rabszolgát jelent. Az evangélium a kétféle szóhasználattal fokozza a kijelentés komolyságát: Isten országában a szolgáltatnak a teljes életodaadásig kell elmennie, mert ez a szeretet legnagyobb megvalósítása: „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13).

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 53,10-11** Az Úr szenvedő szolgája engesztelő és megváltó vértanúságával sokak számára az üdvösség forrása lesz.
- 2. Zsid 4,14-16** Jézus, a bűnt kivéve mindenben hasonlóná vált hozzánk és azonosult velünk, ezért tud bennünket hitelesen képviselni.
- 3. Mk 10,35-45** Jézus azt akarja, hogy aki az ő követője és bármilyen pozícióba kerül, az hatalmát a közösség szolgálatával gyakorolja.

Az „első helyek” és a hatalom

Ahogy korábban egy gazdag ember (10,17), most két tanítvány járul Jézushoz, hogy kérdezzen, illetve kérjen tőle valamit. Az elbeszélő kiemeli a tanítványok személyét, azt, hogy Zebedeus fiairól, Jakabról és Jánosról van szó, akik az első tanítványok közé (vö. 1,16-20), sőt Jézus többszörösen kiválasztott tanítványai közé tartoztak (vö. 5,37; 13,3 14,33). Péterrel együtt, aki az imént (10,28) kérdéssel fordult Jézushoz (a 9,38-ban János is kérdést tett fel), ők voltak a tanúi Jézus színváltozásának is, ahol a Mester valóban dicsőségben jelent meg előttük. Az olvasó arra is gondolhatna, hogy Jézus különleges dicsőségben akarja részesíteni ezt a hármat, azért választotta ki őket, hogy a többiek fölé emelje, ámde a tanítványok oktatása mindig éppen ennek az ellenkezőjét bizonyítja.

Érdekes, hogy Máté változatában (20,20-22) a fiúk anyja kéri Jézust leborulva, de Jézus azután a fiúkhoz intézi intő szavait. A 35-36. vers a tanítványok első megszólalását, Jézus válaszkérdését hozza, s ezzel nemcsak lelassítja kissé az elbeszélés menetét, hanem egyfajta körülményességet sejtet a tanítványok részéről. Ahogy korábban (9,33 köv.), a tanítványok most is sejtik, hogy nem jó úton járnak, hogy talán túl sokat kérnek, ezért kérdezik előbb Jézust, mert szeretnék, hogy biztosan meghallgassa őket. A 37. vers immár maga a kérés. A tanítványok abból indulnak ki, hogy Jézus dicsőségben jön majd el (vö. 8,38; 9,2-9). Ez a dicsőség többféle alaphelyzetből fakadhat. A Jeruzsálembé való bevonulás királyi, messiási felhangokkal lesz majd teljes. A trón mellett jobbról és balról ülni már ezen a földön dicsőséget jelenthet, a jövődő, végső ítéletkor viszont a bírálkodó Emberfia ítéletében való részvételt (vö. Mk 10,30; Mt 19,28). Egyesek szerint a messiási lakoma képe is a mondás háttéréhez tartozhat (Mt 22,1-10; Lk 14,15-24), ugyanakkor a lakoma inkább a közös részvételt, nem pedig a jobbról és balról helyet foglaló, vagyis kiemelt tiszteletet élvező vendégek képét hangsúlyozza. Jakab és János ugyan érti Jézus küldetésének fenségét – erre utal jobbának és baljának említése –, nem tudják azonban, hogy megdicsőülése a keresztnélkül, és ennek jobb és bal oldala nélkül elképzelhetetlen.

A következő, 38. versben Jézus átveszi a kezdeményezést, s él a tanítványok korrekciójának lehetőségével, mint majd a 42. versből is. Kimondja Jakab és János tudatlanságát, ami mintegy fel is menti, de további tanulásra is készíteti őket. Azután a kehely és a keresztség képét használva saját maga és tanítványai sorsának azonosságát vetíti előre. Az ülhét a jobbán és balján, aki osztozik sorsában. A kehely (poterion) nem idegen a lakomák világától, de az ítéletet is kifejezi. Számos ószövetségi szövegben Isten büntető ítéletének jelképe csak ritkán jelzi a hálaadás gesztusát (Zsolt 16; 23; 116). A bűnösöknek fenéig kell üríteniük a kelyhet, amelyet Isten nyújt nekik, s ettől imbolyogni kezde-

nek, sőt meghalnak. A keresztény közösség számára a kehely az Eucharisztia összefüggésben alakul majd át az üdvösség jelévé. Jézus kiüríti a bűnösök kelyhét, de át is változtatja azt az üdvösség és az élet ajándékává. A keresztsége (baptizma) ebben az esetben nem a szentségre utal, hanem annak képi előzményére, a vízen való átkelésre. Jézus a 38-39. versben (és a Lk 12,50-ben is) arról beszél, hogy a halál vizében kell megkereszteltetnie, azaz elmerülnie. A halál vizén való átkelésre utal Lukács evangéliuma, hiszen Jézus a kereszten az Atya kezébe ajánlja lelkét (Lk 23,46), hogy ő segítse át a halálra, és ő őrizze meg a halálban is. Márk ezzel szemben úgy írja le Jézus halálát, hogy teljesen „elmerült a halálban”, hiszen az olvasó úgy látja, hogy egy pillanatra szinte hívő reményét is elveszti (15,34: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”).

Jézus kérdésére válaszolva a 39. versben a tanítványok egyelőre csak tudatlan bátorságban nyilatkoznak, de később a Lélek erejében valóban képesek lesznek arra, hogy Jézus keresztségével megkereszteltessenek, és kelyhét vele együtt kiigják.

A 40. versben Jézus az előbbi ígéret után azt is kimondja, hogy a végső dicsőség Isten ajándéka lesz, s ebben a kérdésben nem ő dönt. Ebben a mondásban nyilván az Atya terve iránti nyitottságot, a vele szemben szeretetből elfogadott és állandó szeretetben és kommunikációban megvalósuló engedelmség jelét kell látnunk. Saját családtagjaihoz hasonlóan (vö. 3,31-35) Jézus még tanítványainak legbelső körével szemben is megőrzi egyfajta szabadságot, amely az Atya iránti nyitottságában és szeretetében gyökerezik. A közösség minden formája, ami ezen a földön megvalósul, még magán hordozza az átmenetiség és mulandóság bélyegét, hogy majd átadhassa helyét a végső szeretetrendnek, amely Krisztus által, az Atya akarata szerint megvalósul (vö. 1Kor 15,28).

A 41. versben az elbeszélő jelzi (a tőle megszokott fordulattal: *érkszanto* – „kezdték” + főnévi igenév), hogy a többiek megnehezteltek, talán megjegyzést is tettek (*aganakteo* – vö. 10,14; 14,4) Jakabra és Jánosra. Neheztelésük, méltatlankodásuk alkalmat kínál arra, hogy ebben a fontos kérdésben Jézus az egész közösség életszabályának alapjait lerakja. Ennek a szabálynak az alapja Jézus saját viselkedése, amelyet a szakasz befejező verse fogalmaz meg. A 43. vers szerint a tanítványok közössége a világhoz képest egyfajta „kontraszt-társadalmat” kell hogy alkosson. Jézus jelen időben beszél („nem így van – eszti - köztetek”), szavai ezzel mindennél erősebb parancsot jelentenek. A világban megszokott viselkedést a 42. vers két igéje, két párhuzamos mondata mutatja be. Mindkét ige a *kata-* igekötővel kezdődik: *katakürieuo* – „ellenükre uralkodni, zsarnokoskodni”, *katekszousziadzo* – „ellenükre hatalmasnak lenni, hatalmaskodni”. Erre felel a 43. vers fordulata után a 43-44. versekben két paradox mondat. A nagyságot a szolgálattal, az elsővel mindenkiné a szolgálatával, vagyis az utolsó hely elfoglalásával lehet elérni. Míg a valóságban a rabszolga egyetlen úr kényét-kedvét szolgálja, addig a jézusi felszólítás és életfelfogás paradox módon mindenkiné a szolgájává tesz. A jézusi szolgálat teljessége csak a mindenkiért életet adó Úrba kapaszkodva lehetséges. „Mindenkí” szolgálata azt is jelenti, hogy nemcsak a közösség szolgálatáról van szó, hanem minden emberéről. A tanítványok az elsőbbséget keresik, a hatalom mellé állnának. Ennek a személyválogató, kivételező, felfelé figyelő magatartásnak mond ellent Jézus mindenkire érvényes jóindulata.

Mindezt megerősíti az Emberfia példája a 45. versben. Ő is szolgál (*diakoneo*), és „sokakért” (*anti pollón*) adja oda az életét váltságul (*lutron*). Jézus itt fejezi ki a legvilágosabban mindannak az értelmét, aminek vele történnie kell. Szenvedésének három jövődőlésében eddig csupán arról volt szó, hogy Isten akaratának, tervének be kell teljesednie, a közelebbi miértrre azonban még nem kapott választ sem a tanítvány, sem az olvasó. A *lutron* szó a görög irodalomban és a Szeptuagintában, valamint Josephus Flavius és Philón írásaiban is a rabszolgák, hadifoglyok és adósok kiváltságára szánt összeget jelölte. A rabbinikus írásként ez a váltságdíj gyakran egyfajta „engesztelést” is jelentett, ebben az esetben a bűnös életért kellett váltságot fizetni. Jézus mondása tehát saját halálát, mint „sokakért”, sokak engeszteléséért, szabadságáért adott váltságot értelmezi. Jézus hasonló értelemben beszél majd az utolsó vacsorán saját vérének „sokakért” való szövetségi kiontásáról (Mk 14,24). Jézus küldetése a 45. vers szerint szolgálat és életének odaadása. Az ítélet, amelyre az Emberfia hivatott (lásd: 8,38; 14,62), ugyan nem marad el, de éppen Jézus végső szelídülésén, szolgálatán és szeretetén át ér céljához.

Martos Levente

Boldog család (13.)

Hol él a szeretet?

Kevés is elég, hogy örömet szerezzünk családuknak...

Egy mit sem sejtő fiú vallomása: „Tegnap egy étteremben ebédeltem. Az étel túrhető volt, de micsoda árak! Egy se nem szép, se nem kedves lány szolgált ki. Az ebéd során százszor is megköszöntem neki, de ő még csak nem is reagált és igaza is volt, hisz öt ezért a munkáért fizetik. Ma, mint oly sokszor, édesanyám egy pohár vizet hozott nekem és kiszaladt a számon egy »Köszönöm szépen!«. Azelőtt soha nem mondtam ezt. Leült és a sírás kerülgette. Ezek szerint elég tizenhárom évenként egyszer azt mondanom neki, hogy »Köszönöm szépen!« ahhoz, hogy meghatódjon.”

Egy gyanakvó anya vallomása: „Ma a gyermekem azt mondta: »Köszönöm szépen!«. Sírtam, mint valami bolond. Remélem, nem vette észre, máskülönben nem mondja majd többé, nehogy megríkasson. Ha viszont észrevette, hogy én, az édesanyja, a 34 éves nő, aki gyakran fáradt, néha egyedül vagy rosszul érzi magát és gyakran szeretne beszélgetni és szórakozni járnival...”. A család a legjobb közeg a felebaráti szeretetben kifejeződő magatartás, azaz a könnyűletesség elsajátításához. Sok fiatal azt hiszi, hogy ezt a nagyszerű keresztényi erényt talán kimondatlanul is főként a külvilágban, a hajléktalanokkal szemben vagy az afrikai missziókban kell gyakorolni. Nem ritka, hogy azok a fiatalok, akik hősiessé és lenyűgöző odaadással segítenek a szegényeken, otthon zsarnokoskodó basaként viselkednek.

A család az a közeg, ahol elsősorban megtanulunk élni...

Abban a családban, melyben a gyermekek közvetlenül megtapasztalják, hogy mi a különbség a szociális és az antiszociális viselkedés között, és ezeket helyesen is értelmezik, kialakul a cselekvésre való készség. Ezen a ponton a felnőttek egy kicsit bizonytalanok. A szeretetet azon gyermeki vágyak kielégítésére fordítják, melyek betöltik a kommunikációs űrt, és amelyek első jelei a kedvtelenségben, a nemtörődömségben, a lustaságban, a lázadásban és súlyos esetben a depressziós lemondásban nyilvánulnak meg. Amit ebben az időszakban érzékelni lehet a külső hatásokból és a ritka kommunikációból, azok a manapság egyre elterjedtebb érzelmi közömbösség első jelei, melynek hatására a megélt tények és a megtett gesztusok nem eredményeznek érzelmi visszhangot. „A test hatalmas gondoskodást élvez, míg a szív gyökere elszárad.” A legkisebbek idejüket a tévé (mint bébiszitter) előtt, a lakáskulccsal a zsebükben töltik. Később az iskolában a sokszor fátyolos tekintetű tanáraiktól rájuk hatástalan szavakat hallanak, melyek egy olyan kultúra részét képezik, mely túlságosan távol esik attól, amit a televízióból megtanultak és amely érzelmi reakcióik alapját adja.

Csak a szülők képesek az érzelmek alakítására, tehát, hogy a gyerekek megtanulják reálisan érzékelni mások érzelmi szükségleteit és mélyről jövő vágyait.

A gyerekekkel együtt kell felfedezni, hogy a felebarát elsősorban az, aki a környezetünkben él (a mama, a papa, a testvérek, a nagymama stb.) és nem egy elvont lény. Tehát pont azok az emberek, akik sok serdülő számára az otthont jelentik.

A szülők feladata rávezetni gyermekeiket a szeretetre és a könyörületességre, és ennek érdekében példát és útmutatást kell nyújtaniuk. A lelkiismeretes szülők azt akarják, hogy a serdülő érezze, hogy szeretik, hogy szeretet iránti vágya kielégüljön, de ugyanakkor arra is töreksenek, hogy megtanuljon másokat is szeretni. A szülők ilyenkor felteszik a kérdést, hogy: „Ha továbbra is kiszolgálom a gyermekemet, hogyan fog majd egyedül boldogulni és hogyan tud majd másoknak segíteni?” Erre az a jó válasz, hogy példaképként és útmutatóként kell ajánlkozni. A szülők a feltétlen szeretetet testesítik meg gyermekük számára, mivel nap mint nap áldozatokat hoznak érte. Ennek ellenére tanácsos bölcsen megválasztani a szolgálat módját, máskülönben egy tőlük függő tinit nevelnek, aki hozzászokott, hogy mindig csak kap és nem tanul meg soha adni. Például, ha elkészítünk neki egy ételt, az a szolgálat kifejeződése, de ha megtanítjuk főzni a kamasz gyermekünket, azzal sokkal többet teszünk érte. Természetes, hogy egy édesanyának sokkal könnyebb, ha maga készíti az ételt, mintha megtanítja a gyermekét főzni, de az utóbbi jóval többet ér.

Az arany szabály szerint abban kell segíteni a serdülőt, amit egymaga nem képes véghez vinni.

Amíg kicsi, mosunk rá, s amikor megnő jobb, ha megtanítjuk őt, hogy hogyan tartsa rendben a ruháit. Azok a szülők, akik nem tesznek ilyen különbséget, a szeretet nevében komolyan veszélyeztetik gyermekük felnőtté érését. Az éretté és függetlenné válás útjára kell vezetni a kamaszokat. Van még egy nagyon fontos, csak látszólag csekély jelentőségű dolog, melyet szintén a családban kell megvalósítani. Természetes és szükséges is, hogy a gyerekek részt vegyenek a házimunkában (nemek közti megkülönböztetés nélkül, és hogy kezdettől fogva kialakuljon az együttműködés, melyhez mindenki hozzájárul. Ne csak az édesanya dolga legyen rendbe rakni a konyhát, elmosni az edényeket és kitakarítani a szobákat. A szülők, ha jobban odafigyelnek, tapasztalhatják, hogy a gyerekek is meg tudják tanulni, hogy anyjukkal együtt ennivalót készítsenek, rendet rakjanak, kitakarítsanak és vasaljanak. Ezeket szüleik segítségével sajátítják el, például, amikor már kiskoruktól kezdve segítenek süteményt sütni. A nemekkel kapcsolatban fontos, hogy nevelésünkkel ne adjuk át generációról generációra a hagyományos szerepmegosztással járó igazságtalanságokat. A gyermekeinket fel kell készítenünk a munka világában folyó változásokra (mindenekelőtt a dolgozó nők növekvő számára gondolok), és hogy azokat rugalmasan tudják kezelni, hiszen manapság igen sok kapcsolat törik meg ezen az új munkahelyi szereposztáson.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Halad az óra

Talpig rozsdában a törpe völgy. Az erdő hallgatásába bújjik az ősz, onnan irányít némán, határozottan. Örök körforgás, nem hindu-módon, hanem a természet filozófiátlan módján. A teremtés szép meghívása ez, hogy aztán a tél fehérségével terítsen asztalt. Az ég madarai csipegetik a takaró-védte földet, magvakat találtak/találnak, hiszen folytonos a keresgélés, miként az emberé, ha nyugtalansága ösvényekre tereli. Hiszen kis utak kínálják a lehetőséget, s benne a táplálék keltette éhségérzetet a lélek csillapíthatja. A fehérség: nyugalom. Őszi lombok rozsdája, aranya megelőzi ezt a színt. A levelek lehullanak, s rájuk zenélve a hó hull majd, elfödve mindent. Fecskék csivitelése korábban elhallgatott, s a gyümölcs az asztalon kosárában hever, de egy árva tücsök még a fal tövében lapul, húzza hegedűjét. Csendélet-hónap. Virág, pár szál az asztali vázában menti az elmúlt időt, s elvezet halmok jelképéhez, bibliai magaslatok távnyitó pontjára.

„Jézus Szíve örök halmok kívánsága” – imádkozza a litánia, s benne zoltároz az ősz, a tél, a tavasz, a nyár. A rozsdá: nem pogányság, Robigus istenség, hanem aranyőrsi glória, amely nem veszítheti fényességét. Van, akit a rozsdá kísér, van, akit az arany...

Halad az óra, évekkkel növekszik a magány, amely nem biztos, hogy az önzés (önmagára gondolás) kísérője. Lehet az a befelé fordulás mákonya, amikor belebódul a lélek a távoli virágok illatába. Miféle virágok? Az emlékekéi...

Elhaladsz aztán szép látások nélküli gyönyörű erdőrészek mellett, egyformává válik az út, amelyen csak lépteid döngését hallod, s mire megérkezel, elfelejted, honnan jöttél. Pedig jobb lenne tudnod; a hely elindított, egy másik befogad, s a kettő közt csak az ösvény van. Nyugtalanságod, lehet már nem a tied, nyugalmad idillje székedre ültet, s te elkezdted hosszan írni emlékeidet. Az arany megragyo, aztán elsötétül, míg megleled végre a legtisztább röögöt...

† Tóth Sándor

hírek információk

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia október 5-én és 6-án tartotta őszi rendes ülését, melynek ezúttal a mátraszentimrei Stella Katolikus Egyházi Üdülő adott otthont. A püspökök áttekintették az előttünk álló, Ferenc pápa által meghirdetett 2021-2023-as színódus feladatait, valamint tájékoztatót hallgattak meg a katolikus Digitális Tankönyvi Felület kialakításáról. A testület döntött a börtönlelkési vezető kinevezéséről, mely szolgálat ellátásával Berta Tibor dandártábornokot, tábort püspököt bízta meg. A konferencia továbbá határozott arról is, hogy Baltazar Enrique Porras Cardozo bíboros közvetítésével 40 millió forinttal támogatja a nehéz helyzetben lévő venezuelai egyházat. A testület Pro Cultura Christiana-díjat adományozott Bráda Tibor festő- és üvegművésznek.

A Gál Ferenc Egyetem a budapesti Egyházi Egészségügyi Oktatási Központ (EEOK) első programjaként október 8-9-én 23 ápoló számára tartott szakmacsoportos továbbképzést a budai Szent Ferenc Kórház partnerségével. A felnőttápolás és gondozás, valamint a sürgősségi ellátás szakterületein dolgozók a korszerű kardiológiai vizsgálati eljárásokról nyertek ismereteket, többek között Toldy-Schedel Emil kardiológus főorvos, a Szent Ferenc Kórház főigazgatójának előadásában, valamint gyakorlatot vezetett Beke Szilvia főiskolai tanár, a GFE Egészség- és Szociális Tudományi Karának dékánhelyettese is. A kétnapos intenzív továbbképzés eredményességét a kamarai szakmai ellenőrzés és a résztvevők nagyfokú elégedettsége is visszajelezte. Ezzel elindultak a különböző szakirányokban többféle szintű végzettségeket eredményező képzések, melyek majd a budapesti Tárogató úton kialakuló EEOK campuson kapnak végleges elhelyezést.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye által fenntartott GFE EEOK feladata, hogy elsősorban az Egyházi Kórházak Egyesületébe tartozó intézmények ápolói, szakszemélyzete pályán tartását erősítse a legújabb ismereteket nyújtó képzésekkel, szakmai motiválásukkal, valamint ellássa a történelmi egyházak által fenntartott egészségügyi, gondozási intézmények hivatás-szolgálatába meghívott újabb ápolók képzését.

A Katolikus Karitás 47 önkéntese részesült elismerésben október 9-én, a Magyar Szentek templomában Budapesten. A szervezet immár tíz éve ismeri el Caritas Hungarica Díjjal azoknak az önkénteseknek a munkáját, akik hosszú évek óta áldozatosan szolgálják a rászoruló, magányos, beteg embertársainkat. A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás munkatársai közül Badóné Vekerdy Márta Irén, Daka Józsefné, Kissné Tapodi Terézia, valamint Ratár Tiborné vehette át az elismerést.

Mintegy 8000 fiatal vett részt száz településen az elmúlt hétvégén a 72 óra kompromisszum nélkül háromnapos önkéntes akcióban. Az eseményt 14. alkalommal szervezte meg a három történelmi keresztény egyház, mely során a magyarországi és a határon túli magyar fiatalok együtt tettek a közösségért. Az önkéntesek regisztrálhattak saját csapattal, saját projekttel, de választhattak meglepetés projektet is. A fiatalok többek között olyan feladatokat láttak el, mint tölgyerdő telepítés, kertrendezés, parkszépítés, templomkert rendezése, szemétszedés, lombgyűjtés, virágültetés. Sokan vállaltak szociális projekteket is, például közösségi programokat, ebédosztást, beszélgetéseket mozgássérültekkel, rászorulókkal. Az önkéntes, ifjúsági akció célja az önkénteskedés népszerűsítése volt a magyarországi és a határon túli magyar fiatalok körében.

Betakarítási ünnepet, valamint gazdatalálkozót rendeztek a terményáldás jegyében október 16-án, Bogárázban. Az ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálta a Páduai Szent Antal templomban.

A katolikus egyházban több évtizedes hagyomány október hónap folyamán a missziós gondolat tudatosítása. Az idén október 17-e a missziók világnapja, mely alkalom arra is, hogy az egyház tagjai adományaikkal is segítsék a missziós munkát. Ezért a mai, vasárnapi perselyadományokat minden katolikus templomban a missziók javára továbbítják.

A missziók vasárnapja alkalmából október 17-én, a 18 órakor kezdődő szentmiséhez kapcsolódóan Nyúl M. Fidelis nővér beszél perui missziós munkájáról a Székesegyházban.

A Dugonics András Piarista Gimnázium közössége, valamint a Dugonics Társaság közös koszorúzást szervez az író piarista szerzetes szobránál október 18-án, hétfőn 15 órakor a Dugonics téren, Dugonics András születésnapja és a szegedi Piarista Gimnázium 300. évfordulója tiszteletére.

A Belvárosi Plébánia közössége október 21-én, csütörtökön 15 órától az esti szentmiséig szentségimádást tart a Dóm szentségi kápolnájában.

„Útra kelek és Atyámhoz megyek” (vö. Lk 15,18) mottóval október 21-én, csütörtökön face2Face eucharisztikus imaestet szervez a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája. A 19 óra 30 perckor kezdődő közös imának a Szegedi Dóm Látogatóközpont ad otthont. Az est folyamán a résztvevők Thorday Attila újszegedi plébános tanítását, valamint Lele Máté tanúságtételével hallhatják. A zenei szolgálatot a Jelenlét zenekar biztosítja. A program idején az orrot és szájat eltakaró maszk használata ajánlott.

Triduumot tartanak október 22. és 24. között a jezsuiták Szent József templomában. A program:

Október 21., csütörtök

7.00-18.15 Egésznapi szentségimádás

17.15 Rózsafüzér

18.30 Szentmise

Október 22., péntek

17.00 Keresztút

17.45 Rózsafüzér

18.30 Szentmise

19.30 Orgonahangverseny Perneckzy Balázs zeneigazgató közreműködésével

Október 23., szombat

17.00 Zenei áhitat a Clamavi Énekegyüttes és a templomi szklóla közreműködésével

18.30 Szentmise - Gyulay Endre ny. püspök

Október 24., vasárnap

10.00 Hálaadó koncelebrációs szentmise - Kiss-Rigó László püspök, P. Provinciális

11.00 Önkéntesek díszbebédje

Nemzeti ünnepünkön, október 23-án szombaton a Szegedi Dóm Látogatóközpont a megszokott nyitva tartással, 9-17 óráig várja az érdeklődőket.

Nemzeti ünnepünkön a Székesegyházban 18 órakor kezdődő szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban október 23-án, szombaton az esti szentmisét követően 18.50-tól hangversenyt ad Magda Dávid orgonaművész, zeneszerző és Andor Csilla énekművész. Elhangoznak Liszt, Gounod, J.S.Bach művei és Magda Dávid darabjai, valamint J.G.Walther concerto című műve. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Belvárosi Plébánia közössége október 24-én, jövő vasárnap a 18 órakor kezdődő szentmisében ünnepli a Székesegyház felszentelésének évfordulóját. Az ünnepi szentmisét a Szeged-Csanádi Egyházmegye káptalanjának (kanonoki testületének) tagjai celebrálják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.